

Koncept projevu starosty Josefa Drahoňovského, Tatobity čp.99 dne 17.srpna 1888.

Milí občané .

Zítřka dne 18.srpna bude tomu 58 roků,co náš vznešený panovník spatřil božího světla a dne 2.prosince t.r.tomu bude 40 roků co jakožto Jeho Apoštolské Veličenstvo na c.k.královským trůně Rakouskem panovati počal.

Občané.

Mnohý si myslí,ten je snad nejšťastnější člověk na světě,má všeho dosti,nad toliko miliony lidmi panuje a maje pod svou mocí,kéž si jen na krátký čas na jeho místě pobýti,neb to je snad nebe na zemi.Který však panovat takto myslí,ten je na velkym omylu,neb čím větší hodnost,tím větší odpovědnost,neb nejni ni nejmenšího veřejného postavení,postavení vděčného,které by nebylo spojeno s mnohými nepřijemnostmi,neb nejni žádného zákona na celém světě,který by byl ten pro občanstvo nejvýhodnější by se každému líbil a byl každému po chuti.Vezmeme si například jenom obec,cože jednomu se líbí druhý jest proti tomu,a tu zase naopak.Co jest tu různého od sebe se lišícího lidu,co to je však proti celé říši,jako jest naše říše Rakousko Uherská,kde jest tolik různých národů,různých zvyků a obyčejů,různého podnebí a nad těmito již roku letošního vládne sám naše Apoštolské Veličenstvoplných 40 roků.Ježto velmi řídký případ,že by Bůh kterému světskému panovníku popřál takovou řadu let nad svými národy panovati,velmi řídký případ jest těžké v dějinách nalézt který panovník maje tolik různých národů jemu od Boha svěřeného byl ke každému otcem laskavým,otcem štědrým,neb nejni snad jedné dědiny,která by jeho štědré laskavé ruky v celé jeho říši nepocítila,mezi kterými se také naše zprostá obec nalézá,neb již vícekrát pro ni co štědrý dárce svou pomocí přispěl.Všude kde je jeho pomoc zapotřebí vždy jest na řadě první svou rychlou pomocí.

Občané,když roku 1848 dne 2.prosince bylo našemu Veličenstvu co 18 letému jinochu vláda odevzdána,jest nám aspoň ze starších v dobré paměti ,že neměl na růžích ustláno,byla to doba kde veškerý národ v celé Evropě byl jediná revoluční sopka,pomocníci ze svých sídelních měst před revolucí prohráli,bouře tato byla v našem Rakousku, byla revoluce v Italii,velká revoluce v Uhrách,v Rakousích,kde v samém sídelním městě ve Vídni ministra nespokojená luza na veřejném místě na lucerně oběsila,a týž osud by byl potkal i ostatní ministry,kdyby se byly útekem nezachránily,tehdejší panovník nesmrtelný Ferdinand dobrotivý prchl do Prahy,kde na potom celý blahodárný život strávil,však ani Praha nebyla touto revolucí ušetřena,bylo v naší obci slyšeti hřímání děl při bouři této,pročež byla vláda ne v sídelním městě,nýbrž v Kroměříži našemu Veličenstvu dne 2.prosince odevzdána.

Občané,v každé obci se nalezne různého smyšlení,tak že není jednoho starosty obecního v celém mocnářství,by každému vycházel,a vůbec vyhověti mohl,a ač se jeho Veličenstvo všemožně přičiňoval,a chtěl býti ke každému otcem laskavým,nebyl přeci sto každému vyhověti,takže i vražedná ruka na jeho drahý život sáhla,avšak Bůh bez jehož vůle se žádnému ani vlas na hlavě neskřivý,nenechal toho dopustiti a z tohoto nebezpečství ho vytrhl.Občané,jak vyhlíželo naše Rakousko před 40 lety,a jak vyhlíží nyní,pročež prosme všichni Boha,by nám ho ještě dlouhá léta na zdraví zachoval(pročež mu provoláme sláva,ať žije).

Jeden starý řecký spisovatel Atiliádes psal, když byl Atiliádes, který tolik pro dobro vlasti vykonal a za to byl bez viny do vyhnanství odsouzen a takhle

Vděčnost světa zahynula.
Mzda za službu pominula
dobrodiní se neplatí.
Věrný sluha přízeň tratí.
Protož jestli obci sloužíš
a po dobrém věrně toužíš
hned se slušné mzdy nenaděj.
Než zlé záplaty u Zdi čekej.
Tehdáž blázni pozdě bycha honíme
když to což jsme měly potratíme.

(Úprava jen i/y .Interpunkce ponechána původní.)

Archiv:Petr Pešek
Přepsáno 25.11.2008